

каха на 17. марта загребскитѣ граждани на събрание, въ което Ив. Кукулевичъ между друго казалъ: „въ Пресбургъ се предлагатъ голѣми работи за унгарската държава и за нашето кралство. Тия предложения сѣ отъ преголѣма важностъ за нашия хърват. народъ, тъй като тѣ биха могли да се приложатъ и у насъ по начинъ опасенъ за насъ, затова тѣ не бива да се приложатъ у насъ, за насъ, а безъ насъ“.

Това събрание рѣши, да се прати депутация при краля; за да го помоли да свика по-скоро хърват. събрание, за да се произнесе то по всичкитѣ въпроси, които въ това мѣтно врѣме засѣгатъ Хърватско и цѣлата държава.

Слѣдъ това на 25. Марта се събраха хърват. патриоти отъ всички страни въ Загребъ на събрание, въ което се изказаха слѣднитѣ желанія на хърват. нвродъ: 1), да се възвърне цѣлостта на хърватското отечество, което не е виновно, че я е изгубило, до дѣто е защищавало Австрия и дори цѣла, запад. Европа отъ дивитѣ турски хорди. Съ това се иска върщанieto на воен. гѣница подѣ граждан. властъ въ Хърватско, т. е. подѣ бана и присѣдинението на Далмация къмъ Хърватско.

2) Отдѣлно отговорно правителство за Хърватско.

3) Народ. хърв. събрание да се свиква всѣка година на засѣдания.

4) Хърват. войска да не излиза въ мирно врѣме вѣнъ отъ границитѣ на Хърватско и да се командува отъ хърватины.

Маджарското министерство подкачи да управлява и Хърватско като, че то не е отдѣлна политич. територия, а като че е нѣкоя тѣхна жупанія. То захвана да праца до хърват. жупаніи предписанія и то на маджар. езикъ.

При такова поведение на министерството и на маджар. камера Хърватитѣ захванаха да мислятъ, че тая работа нѣма да се свърши безъ война съ Маджарско и, че за въ такъвъ случай ще бѣде добръ да иматъ тѣ за банъ и добъръ патриотъ и добъръ полководецъ. Такъвъ тѣ виждаха въ барона Йосифъ Елачичъ полковникъ на II-я бански полкъ въ Глина и понеже банската длѣжностъ бѣше вакантна то горното събрание (25/III) рѣши да го предложи за банъ.

Сжщото събрание избра 400 членна депутация, която да отиде при краля да му поднесе горнитѣ исканія и желанія.

Кралтъ по препорѣка на видни Хървати въ Виена бѣше обаче вече назначилъ Елачича за банъ прѣди два дни (23/III.)

Той прие любезно хърв. депутация и обѣща, че щѣлъ да изпълни всичко, що искатъ, но веднага е изпълнилъ само 1 тѣхно желание като е пратилъ до банския замѣстникъ писмо да свика хърв. народ. събрание въ Загребъ, въ което „народтъ на тия кралства (Хърват. и Славонія) мени милъ поради своята вѣрностъ и привѣрзаностъ ще ми прѣдстави своитѣ молби“. Това частично изпълнение на хърв. желанія показваше, че нито кралтъ не подчинява Хърватско подѣ прѣмата властъ на маджар. министерство, а го смятра както и до сега за съюзница на Унгария съ свое отдѣлно автономно управление. На нахалността на маджар. министерство хърват. жупан.